

NO. ADAMS, MASS.

Terve pikku lukijat! Alka se riehtää, ettei tahdo perässä pysyä. Teillä Toverittaren pikku avustajat tahtaa olla yhtä kiire kuin minullakin; ensin ne koulukäskyt, sitten kotiläksyt, joihin kuuluu musiikki, auta äitillä askareissa ja sitten se suomenkielen oppiminen. Varsinkin tällaisella pakokäynnillä, missä ei ole edes suomalaisia sunnuntaihoukkoa, on suomenkielen oppiminen hankalaa ja äidille sen opettaminen on enempi kuin rasitus, varsinkin suurperheen äidiltä se kysyy jivoimaista työtä, sillä äidin ajatukset täytyy aina olla kiinnitettynä siihen mitenkö voisi antaa mahdollisimman paljon opetusta lapsilleen ja että opinnot olisivat mahdollisimman hyvin harkittuja, että ei missään vään ilmenisi mitään harhaan johtavaa.

Meidän lasten tulisi olla erittäin kiitettäviä sellaiselle äidille, jonka huomaamme tekevän kaikkensa lasten tietovaraston kartuttamiseksi, ja minä uskon, että kaikki ne äidit, jotka luovat Toveritarta koettavat tehdä voitavansa saadakseen lapset itsetietoisiksi, että isoksi kasvettuamme olemme tietoiset siitä että olemme työllisiä sittenkin työskentelimme millä ammattialalla tahansa; että osumme vaatia työstämme palkan eilen mitä tuotamme. Se on minusta tarpeellinen tietää niin tyttöjen kuin poikainkin, ettei meistä kasvavisi sellaisia pölkkyjä kuin jotkut koulunopettajat, vanhatpitäjät. Minulla on tuon tuostakin "trupellia" tämän vuosien opettajani kanssa. Se ei johdu läksyistä vaan mielihetimitä. Viime "trupelli" johtui seuraavasta:

"Current Events" on viikkojulkaisu, joka saapuu luullakseni jokaiseen kansakouluun ympäri Amerikan. Opettaja käski siitä valita aineen, mikä kutakin enimmäkseen innostaa ja kirjoittaa siitä. Valitsin aineen "Socialism and War" (sosialismi ja sota), josta kokosin seuraavanlaisen kirjoituksen: Meyer London puheessaan kongressille sanoi sosialistien menevän sotaan, jos joku valtakunta tulisi sotimaan kansaa vastaan, työläisiä vastaan, mutta tässä ei ole kaikki mitä London sanoo. Kun London'ilta kysyttiin, että mitä sosialistit tekisivät jos joku valtakunta tulisi ja ryöstäisi Yhdysvaltain lipun, vastasi hän: "se on eri asia". London tällä lauseellaan tarkoitti, että tähtilippu ei suojaa Amerikan kansaa, paitsi pientä prosenttia siitä, kuten Rockefelleria, Carnegietä, Morgania, Jim Hilliä y.m. sellaisia. Näitä vain tähtilippu suojaa, vaan ei itse kansaa, joka todellisuudessa ei omista mitään, ei edes sitä multaa, joka uskalltaa seurata työläisten kenkien mukana. Työläisillä ei ole siis mitään syytä eikä mitään oikeutta mennä toisiaan tappamaan. Menkööt ne, jotka kaiken omistavat, senkin — — Tätä kai London tarkoitti.

Eivät he vielä tyydy siihen, että vievät työläisiltä kaiken, mutta kun kehtaavat vielä viedä sotilaille lahjotut tavaratkin. Muistaakseni Washingtonin valtiossa, erässä kaupungissa perustettiin sotilasten apuyhdistys, johon yhdistykseen kuului kaupungin pormestari (majuri), koulukomitean jäseniä ja pari rikasta kauppiasta. Tämä komitea pyysi naisten tekemään sukkaa Euroopan sotilaille. Sukkia kudottiin ja lahjoitettiin siinä vakaassa luulossa, että ne tulevat lämmittämään kurjuutta ja vilua kärsivien sotilaiden jalatkoja Euroopan sotatantereella. Mutta joukossa oli yksi nainen, joka halusi lähettää terveisensä paperilapussa

sukkien mukana sille sotilaille, joka hänen tekemänsä sukut tulee saamaan. Terveisten mukaan hän liitti myöskin osoitteensa. Viikon parin kuluttua sai tyttö kirjeen samassa valtiossa olevalta metsäkämpältä. Eräs "kämppejätkä" oli ostanut hänen kutomansa sukut ja maksanut niistä 65 senttiä. Saivatko Euroopan sotilaat tämän komitean keräämät sukut? Annettakoon kansan omistaa kaiken, niin silloin kansalla myös on jotain, minkä edestä se taistelee.

Sellainen oli pääasiallisesti kirjeeni sisältö, joka antoi minulle tilaisuuden pistäytyä pääopettajan konttorissa.

"Sinä Lyyli luulit kai olevasi hyvin "smart" (älykäs) kun kirjoitit tämän kirjeen".

En vastannut. Opettaja jatkoi: "Sinun Lyyli tulisi tietää, että me kaikki saamme palkan työstämme, niin minä kuin moni muu."

Nyt minä tunsin, että kasvojeni alkoi polttaa ja sanoa räjäytin:

"Tekikö se komitea ne sukut, jotka myi kämppejätkälle ja joista se sai 65 senttiä? Ja minä olen varma, että se komitea myi kaikki toisetkin tavarat, jotka oli hankittu muka sotilaille lähetettäväksi Euroopaan."

Nyt ei opettaja vastannut eikä tehnyt lisää kysymyksiä. Käski vaan minun mennä luokkahuoneeseen. Toiset lapset kyselivät, että mitä Miss Sheydillä oli asiaa? Sanoin, että te kirjoititte siitä springfieldiläisestä kissasta. Olisitte kirjoittaneet vaikka sotilaitten sukkaparista, niin olisitte saaneet kunnian seurata minua Miss Sheydin tutkittavaksi.

Seuraavana päivänä sama Miss vanha antoi ukaasin, että "vasta kun kirjoitatte, niin ei saa lainata toisista lehdistä", ja minun tekisi mielen siihen lisätä, että ei ole lupa ajatellaakaan muusta kuin kissasta.

MÖKIN MAIJAN LYYLI.

MARKHAM, MINN.

Rakas Selma-täti:— Minä en ole ennen kirjoittanut Toverittareen, mutta nyt minä kirjoitan.

Minä olen kahdeksan vuoden vanha ja minulla on kolme veljeä ja yksi sisko. Käyn koulua ja olen toisessa luokassa. Minä tykkään käydä koulussa. Minun pikku sisko ja veikko käyvät koulua myöskin. Meidän koulussa on kymmenen oppilasta.

Minä tykkään lukea Toveritarta ja minä tykkään lukea toisten tyttöjen ja poikien kirjoituksia. Minä en vielä voi oikein hyvin lukea suomenkieltä. Hauskaa kevättä Selma-tädille!
LILLIAN TUOMAALA.

TAPIOLA, MICH.

Haloo te pienet pojat ja tytöt! Koska äidilleni on tullut nyt Toveritar ja äiti on opettanut minut lukemaan suomenkieltä, joten näin Toverittaresta, että lasten osastoon annetaan pikku poikain kirjoittama, niin minä kysyin äidiltä, että saisinkohan minäkin siihen kirjoittaa, niin äiti lupasi koettaa, jos Selma-täti saa siitä selvän.

Olen 12 vuoden vanha. Tulimme Suomesta Amerikkaan samana vuonna kun Titanic hukkui, joten olemme olleet täällä pian 4 vuotta. Olen neljännessä luokassa koulussa ja tykkään käydä koulua, vaikka matka on 2 ja puoli mailia, jonka nuorempi velkko, 6 vuotias, ja siskoni täytyy kulkea ja jalkineemme ovat kovin kehnot, eikä isälläni ja äidilläni ole rahaa, millä laittaa uusia kenkiä meillemme, sillä olemme vasta vähän alkaa asuneet farmilla.

Minä onnittelen teitä pikku pojat ja tytöt, jolla on isä ja äiti terveinä ja isä ansaitsee niin hyvin, että voitte käydä hyvissä vaatteissa ja kengissä. Minä vieläkin onnittelen teitä, ettei teidän tarvitsisi kärsiä niin kovin kylmästä kuin minun ja veljeni ja siskoni, sillä täällä on ankara talvi, lunta on paljon ja muutenkin on kylmä.

KÄRSIVÄN ÄIDIN POIKA.

P. S.—Tykkäisin saada hyviltä pojilta kirjeitä. Osoitteeni on: Uno P...s. Box 2, Tapiola, Mich.

WORCESTER, MASS.

Tervehdys Selma-tädille!
Tervehdys kaikille nuorille Toverittaren lukijoille täältä Wusterista. Me ajattelimme, jos me uskaltaisimme alkaa kirjoittamaan lasten osastoon.

Täällä on pyhäkoulu nuorille osastomme haalissa ja on kolme luokkaa. Ensimmäisessä luokassa opetetaan lapsille aakkosia. Toisessa luokassa ovat lapset, jotka osaavat jo vähän lukea, heitä opetetaan myös kirjoittamaan. Viimeisessä luokassa ovat lapset, jotka osaavat lukea hyvin, sekä kirjoittaa. Me olemme kolmannessa luokassa ja opetetaan meille suomenkieltä.

Meille tulee iltama ja tulee siellä olemaan hauskaa. Ohjelmassa on: soittoa, laulua, kertomus, kansallistanssia ja lopuksi näytelmäkappale. Me lapset olemme kovin innostuneet toimintaan. Ja meillä on noin seitsemänkymmentäviisi oppilasta, joka on todistuksena siitä, että on innostusta lapsilla.

Me luulemme, että koulun päättäjät ovat toukokuun loppupuolella, se tietysti on ilo lapsille, vaikka tappio persoonalliselle edistykselle. Hartaasti toivomme kesän lähenemistä, sillä täällä on kylmä ja köyhäin on vaikea olla. Nyt lopetetaan ja jatketaan toiste.

Kaksi nuorukaista.

FITCHBURG, MASS.

Hyvää päivää Selma-täti ja kaikki pienet Toverittaren lukijat! Minulla on nyt aikomus kirjoittaa vähän Toverittareen, sillä en ole vielä koskaan nähnyt mitään Fitchburgista, vaikka täällä on niin paljon suomalaisia lapsia ja meillä on hyvä ihanneliitto.

Minä olen kuulunut Ihanneliittoon siitä saakka, kun se tänne perustettiin. Helmikuun 20 p. me pidimme ihanneliiton 5-vuotuis juhlaa.

Tammikuun 8 p. teki noin 30 ihanneliiton oppilasta rekiretken Gardneriin. Minä olin myöskin siinä mukana. Me lähdimme kaikin lämpimästi puettuina, sillä silloin oli hyvin kylmä. Matka tuntui pitkälle, kun hevoset eivät jaksaneet juosta, kun niiden vedettävänä oli neljätkymmentä henkeä ja oli neljä hevosta valjaissa.

Kun pääsimme Gardnerin asemalle, niin reki kellahti syrjälleen ja lapset kaikki putoivat jäiselle kadulle. Kukaan ei kuitenkaan loukkaantunut niin pahasti, ettei voinut ohjelmaansa suorittaa, vaan kaikki suorittivat ohjelmansa niinkuin ei olisi mitään erikoista tapahtunut.

Sitten ohjelman loputtua pojat lähtivät samassa reessä kotiin, mutta me tytöt jäimme Gardnerin haalille yöksi ja sitten aamulla lähdettiin katuvaunulla kotiin.

Taitaapa tämä mennä liian pitkäksi, joten lienee parasta lopettaa. Sitten toisella kerralla enempi, jos

Selma-täti hyväksyy tämän kirjeen. Tämä onkin ensi kerta kun minä kirjoitan mihinkään lehteen. Minä aina odotan Toveritarta kovalla mielenkiinnolla. Ystävyydellä,
MARTHA A. SUTELA.

(Lisää Lasten Osastoa 7:llä siv.)

Jokaiselle suomalaiselle lapselle

Lasten Kevät 1916

Sellaista lahjaa kuin on Lasten Kevät 1916, ei kukaan lapseltaan kiellä, jolla vaan on tilaisuus se ostaa. Se sisältää kauniita ja opettavaisia kertomuksia, ja runoja sopivien kuvien kanssa, lasten näytelmiä, lasten leikkejä, vuoro-keskusteluja, kuvia lasten pyhäkouluista ja ihanneliitoista y. m. Kauniista ja sattuvasta kansikuvasta aina loppuvignettiin asti tulee tämä julkaisu varmaan miellyttämään sekä lapsia, että aikuisia.

Tilatkaa sitä tukuttain myytäväksi

Lasten Kevät 1916 varmasti tekee kauppansa kaikkialla. Asiamiehille myönnetään 20%. Lähettäkää tilauksenne viivyttelämättä, sillä Lasten Kevät 1916 ilmestyy huhtikuun alkupäivinä, eikä siitä oteta suurta painosta varastoon yli siihen mennessä lähetyksen tuloisten.

Toimikaa ripeään

Älkää jättäkö tilaustenne tekoa viime hetkeen, vaan tilatkaa heti, tai kuitenkin ilmottakaa konttooriin kuuka monta kappaletta haluatte, että tiedämme sen mukaan määrätä painoksen suuruuden. Lasten Kevät, kuten ennenkin maksaa vain 15 senttiä kappaletta. Sisältöä siihen tulee sama määrä kuin oli Lasten Joulussa 1915. Siis moninkertain arvokkaampi kuin sitä edelliset lasten julkaisut ovat olleet ja kuitenkin on hinta entisellään.

Tilauksenne voitte tehdä alla olevalla listalla:

Toveritar, Box 99,
Astoria, Ore.

Allekirjoittanut tilaa
kappaletta Lasten Kevättä 1916.

Rahaa seuraa mukana \$.....

Nimi

Osote